

Formanden: Tiden for en kort Bemærkning er udløbet.

Wulff: Saa maa jeg vente og bede om Ordet for Resten.

Formanden: Folketingsmanden for Aalborg Amts 1ste Valgkreds har Ordet for en kort Bemærkning.

Nørgaard: Jeg tror, jeg kan sammenfatte det, jeg har at sige til den højtærede Undervisningsminister, i en kort Bemærkning. Jeg skal først udtale min Glæde over, at Ministeren gav Tilsagn om at ville foreslaa en Bevilling til Støtte for Dansk Seminarieblad. Derimod maa jeg beklage, at Ministeren ikke kunde gaa med til at yde Tilskud til Seminarieforeningens Bestyrelse, der enstemmigt af denne Forening har faaet en Seminariekommissions Opgave. Den højtærede Minister sagde, at denne Seminariekommission — om jeg maa kalde den saaledes — var ensidigt sammensat. Det kan jeg ikke erkende. I den Bestyrelse, jeg nævnede, sidder der eller kommer der til at sidde en Kvinde og to Mænd, der er Forstandere for Privatseminarier, og to andre Mænd, af hvilke en er Forstander for og den anden Lærer ved et Statsseminarium. Det forekommer mig, at disse Mænd og Kvinder vil være et fyldigt Udtryk for, hvad der rører sig i Seminarieverdenen, og de har Lov til at supplere sig med sagskyndige. Jeg tror, at deres Arbejde vil kunne være til stor Gavn, Nytte og Hjælp for Rigsdagen.

Det glæder mig, at den højtærede Minister ikke stillede sig helt afvisende overfor den af mig fremsatte Tanke om at lægge et Seminarium for Kvinder i Ribe. Jeg hører nu, at der er Overvejelser i Gang i Ministeriet angaaende et Statsseminarium for Kvinder, og jeg vil da henstille til den højtærede Minister, at han under disse Overvejelser ogsaa tager Ribe i Betragtning og undersøger Betingelserne for et saadant Seminarium der; saa tror jeg, det vil gaa den højtærede Minister, som det er gaaet mig og adskillige andre, at han vil blive indtaget i for ikke at sige forsløsket i Ribe.

Formanden: Folketingsmanden for Hjørring Amts 1ste Valgkreds har Ordet for en kort Bemærkning.

Thomas Larsen: Jeg bliver nødt til at henvende en Bemærkning til den højtærede Minister for offentlige Arbejder.

Den højtærede Minister var saa elskværdig i sin Tale i Formiddags at rette en Tak til mig. Det gør mig ondt, at jeg efter at have hørt den højtærede Ministers Besvarelse af mine Bemærkninger ikke kan gøre Gengæld. Ministeren var imod at yde et Tilskud til Strandby Havn og ikke blot det, men han beklagede endogsaa, at Havnen for Aar tilbage havde faaet et lille Statstilskud. Ministeren var altsaa, saa det ud til, en bestemt Modstander af at yde Tilskud til Havnen, og under disse Forhold var der jo mindre Anledning til at komme ind paa at tale om Tilskuddets Størrelse.

Jeg har eksempelvis nævnt Hundested og Grenaa Havne som Havne, der havde faaet $\frac{2}{3}$ i Statstilskud, men, sagde den højtærede Minister, naar disse Havne havde faaet $\frac{2}{3}$, var det, fordi de var Centralpladser for Fiskeriet. Men det er selvfølgelig ikke alene Grunden. Jeg vil snarere søge Grunden deri, at man har været enige om, at disse Pladser ikke magtede at løse de Opgaver, der saaledes var tiltænkt dem, medmindre de fik $\frac{2}{3}$ i Tilskud af Staten.

I øvrigt undrede de Argumenter mig, som den højtærede Minister fremførte. Jeg synes, at hans Standpunkt i dette Spørgsmaal er meget mærkeligt, thi det er jo absolut i Strid med det Syn, Rigsdagen har haft paa disse Spørgsmaal gennem mange Aar. I mange Aar har Bevillingsmagten set en Opgave i at støtte og fremhjelpe Kystfiskeriet ved at give Smaabevillinger til Udvidelse af de smaa Havne, som Fiskerne selv undertiden med store Ofre har paabegyndt. Der var Statshavne i Nærheden, sagde den højtærede Minister, derfor kunde han ikke gaa med til Bevillingen. Men har man da ikke tidligere givet Bevillinger til Havne, hvor der var Statshavne i Nærheden? Jeg skal nævne Sletten, Espergærde, Sæby og flere andre Pladser, der ligger nær op til Statshavne. Det er virkelig ikke noget nyt. Et eneste Lyspunkt saa jeg — det maa jeg maaske endnu have Lov til at nævne — i den højtærede Ministers Udtalelse om, at hvis jeg kunde faa Rigsdagen med, vilde han ikke gøre Sagen til et Kabinetsspørgsmaal. Det vilde ogsaa være for lidt at sprænge Samlingsministeriet paa. Jeg haaber da, jeg skal faa Rigsdagen med, og at den højtærede Minister skal tage det med Sindsro.

Undervisningsministeren (Keiser-Nielsen): For at der ikke skal blive nogen